

*****

Kijk, wij ontstaan weer
met de wispelende melk
van onze vele stemmen
de niet-vergeten stemmen
van de wilde tuin
stemmen niet vergeten maar
onmetelijk ver wijd
wil wissel weg wij stil

Kijk wij ontstaan weer in de stemmen van de wilde tuin
die wij nog slapend zaaiden eens
die wij ontwakend oogsten ooit
de wilde tuinenstem
van het kwetsbaar sterke hart

Kijk hoe wij komend uit het niets
de stilte gaan bewaaien
wandeland door nachtsmalle vensters
met licht dat langzaam binnenvalt
in een aarde zonder grond nog

de golvende haren aarde
waar de wachtende volkeren wachten

Verschrikt zoekt het wensende hert zich een weg

Ontsteek de vuren
want wij komen als vallende stenen
onworstelend
wortelloos
voet zettend in ons bloed

Verschrikt zoekt een weg zich het wensende hert

ontsteek de vuren
want de glans van het ontwaken
weegt tegen het gewicht in
van de wereld.

3 september 1992